

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy órá . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET

hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi től

A függetlenségi párt eltörülve.

Pécs, 1896. július hó 27.

Azt olvastuk a napokban egy obskurus kormánypárti lapocskában, hogy a legközelebbi választásoknál csak két párt fog egymással szemközt állani, a kormánypárt és a néppárt. Hát a többi pártok, különösen az utóbbi időben már oly jelentékeny tényezővé vált függetlenségi párt hova tűnik az éji homályban?

Ezt is megfejtí a kedves kis kormánypárti hirharang, a mikor kijelenti, hogy a függetlenségi párt liberális elemei jóakaratu támogatásban fogják részesíteni a kormánypártot, az Ugron vezérlete alatt álló „csekélyke töredék“ pedig a néppárt táborában fog harcolni, a hová a nemzeti párt is szegődik.

A függetlenségi és 48-as pártot tehát egyszerűen felosztja, mint egy darab sajtot: a nagyobbik részt bekebelezi a kormánypártba, egy kisebbik darabot meg odaajándékozza a néppártnak, s ezzel a függetlenségi párt volt — nincs, el van törülve a föld színéről.

És ez az okoskodás, bármily együgyűnek lássék is, hiven tükrözi vissza a kormánypárt intencióját: megsemmisíteni a függetlenségi és 48-as pártot, mint az ország függetlenségének visszaszerzésén munkálkodó közjogi ellenzékét, a maradékot pedig átgyurni a kormányt kölcsönös,

kézzelfogható jóindulat alapján támogató aluszékony ellenzéké, olyanná, a minőről önző kormányférfiak ábrándoznak, a mikor hivalkodva ismételtetik, hogy ha ellenzék nem volna, a kormánynak kellené ilyent teremteni.

Persze jól tudják a kormánypárton, hogy ezt csak úgy érhetik el, ha azt szuggerálják a közönségnek, sőt magának a kivégzendő pártnak is, hogy azok a függetlenségi, akik ellene voltak a polgári házasság kötelező formájának, — mert tudunkkal Vajajt kivéve olyan nem volt az egész pártban, aki magát a polgári házasság intézményét ellenezte volna, — azok mind ultramontán klerikálisok; azok pedig, akik az egyházpolitikai törvényeket megszavazták, végleg a kormány szolgálatába állottak, mert ennek minden támadás elleni megvédése a szabadelvű reformok iránt tartozó kötelesség. Ezekkel végig akarja játszani a kormány az egy-széri életmentő históriáját, kit a megmen-tett egész életére folytonos szolgálatok tételére kényszerített azzal az okoskodással, hogy „minek mentetted meg az életemet, ha nem akarsz rajtam segíteni?“

És a kormánypárt jó hipnotizórnek bizonyult, a fenti ostoba hipotéziseket oly alaposan sikerült szuggerálnia pártunk képviselőinek, hogy ezek — a kik az egyházpolitikai viták folyama alatt még szépen megfértek az egységes pártban — a

viták befejezése után szükségét látták az elszakadásnak, hogy a kormánypárt nagy gyönyörűségére, tartózkodás nélkül vagdalhassák egymás fejéhez a klerikalizmus, meg a kormánypártiság vadját.

Igy aztán már nagyon közelfekvőnek mutatkozik az az eshetőség, hogy a magyar kormány Bécsben megteheti alázatos jelentését: kipusztítottuk a magyar parlamentből azt a pártot, a mely a hatvanhe-tes közjogi alap megváltoztatását írta föl- elvül a zászlajára, ma már csak liberális és klerikális pártok vannak, mert Magyar-ország népei ma már semmivel egyébbel nem törődnek, mint azzal, hogy a tem-plomban vagy a városházán kössenek-e házasságot.

Mert ezt a jelentést záros határidő alatt elvárják Bécsben, hisz ez volt az ára az egyházpolitika elfogadásának. A magyar kormányok addig használták a saját nélkülözhetetlenségük bizonyítására a függetlenségi pártot mumusnak Bécsben, ad-dig festették ezt felforgató forradalmi pártnak, a melynek leghőbb óhajta az uralkodó házat levegőbe röpíteni, míg Bécsben komolyan hitelre találtak s meg-ijedve ennek a pártnak folytonos erősbü-lésén, kiadták az utasítást a kormánynak a párt szétrobbantására.

Robbantani legsikeresebben aknamun-kával lehet; megindult tehát az aknamunka pártunk ellen s a siker érdekében nem

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Emlékezés . . .

Borus volt a tekinteted,
Elhaló a hangod . . .
Szép szemeid könyben áztak,
— S rádobtad a hantot!
Szeretted őt oly gyengéden,
Ápoltad a szegényt . . .
Megraboltad az éjszakát,
Hogy visszatartsd a csuf halált . . .
S a nagy beteg — remélt!

Remélt, bizott: ez tápiálta
Az elhaló lángot,
Azt a fájón sajtó szívet,
Mely csak érted lángolt . . .
Vig volt olykor! Oh mi kínos
Mosoly volt az néked . . .
Mikor láttad napról-napra:
Halványul a kedves arca . . .
— Érezted a véget!

Biztatott is, esdve kérlelt,
Örülj, ujjongj vele . . .
Nem látod, mily életerős,
Mint csillog a szeme . . .
— Csillogott biz, bár nagyon is,
Csalfa fény volt ámbár:
Délbáb, mely virányt ígér,

S ha a vándor odáig ér:
Eloszlik az ábránd!

— Meghalt! Oh mi természetes,
Rátették a leplet.
Hideg, fájó volt a lepel,
S megölte a lelket.
Nem élhetek én sem tovább:
Zokogásba törtél —
Mit ér a lét szenvedéssel,
Telve gyászemlékezéssel . . .
— Búra bűt tetőztél!

Harangbugás . . . gyászkiéret . . .
A pap imádkozott;
Ott álltál a néma sírnál;
— E nap nagy gyászt hozott!
Borus volt a tekinteted,
Elhaló a hangod,
Szép szemeid könyben áztak
— S rádobtad a hantot . . .!

Molnár József.

A miniszter ur kegyeltjei.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Írta: Sándor József.

Kondory Huba ő excellenciája a kihall-gatási óra közeledtére magára öltötte könnyű smokingját és hanyag poseba vágódott az

íróasztala melletti karosszékekbe. A titkár is behozta a látogatók listáját és átnyújtotta urának. A kegyelmes ur orrára tette csiptetőjét és élénk figyelemmel szaladt át az elég hosszú névsoron, itt-ott élénk és még élénkebb mosolygás vidította fel komor arcát. Alig, hogy megnyomta a villamos csengettyű gombját széles vállu, megtermett uri ember állott ő excellenciája előtt. Zsaráty Benő árvaszéki úrnök ur, a kegyelmes urnak egykori iskolatársa, nem volt meglegedve a bizony-talan vármegyei szolgálattal és most, hogy Kondory Hubát ő felsége miniszterre nevezte ki, megvolt a favorit, hogy legalább is miniszteri osztálytanácsos legyen belőle. — A miniszter ur ugynevezett „nyájasan“ fogadta régi barátját. Röviden végig szaladtak az elmúlt idők eseményein, előszedték sorban a régi jó ismerősöket, felujtították az iskolás-estendők napjait és a kegyelmes ur képzelete mintha egy pillanatra elhagyta volna azt az áldatlan piros bársonyszéket.

Kondory Huba miniszter véletlenül lett nagy ember. Hadat verő ósokra nem tudott hivatkozni, a lóversenytéren nem nyert milliókat, hogy befolyást tudott volna szerezni. Ott ült az egyetem katedráján, onnét hirdette tengersok ismeretét. Tudása volt egyetlen érdeme. Ezért vitték a parlamentbe és a legközelebbi kormányválság hozta meg sokoldalú munkásságának megillető eredményét, a katedra helyett a miniszteri széket.

válogatják az eszközöket. A szabadelvűségtől duzzadó kormány kapva kap a néppárt keletkezésén; neki ajándékozta a nemzeti pártot szőröstül-bőröstül s a függetlenségi párt nagyobbik felét, gondoskodik bőven brutalitásokról, a melyek a néppárti vezetésekből mártirokat csinálnak, hogy ezen a réven ez a párt a mi rovásunkra ott is megerősödjen, a hol egyébként talaja sem lenne; mert hiszen nem oly ostoba a kormány, hogy be ne látná, mikép brutalitásokkal, igazságtalan erőszakkal politikai mozgalmat, főleg ha az vallási színezettel is van párosulva, elfojtani nem, hanem csak erősíteni és elmérgesíteni lehet.

De a kormánynak erre van szüksége, hogy tovább vegetálhasson s beválthassa a közjogi kérdéseknek végleges eltüntetésére nézve Bécsben tett ígérését.

Innét van aztán az általános elszörnnyülködés a kormánypárti táborban, valahányszor a függetlenségi polgároknak olyféle mozgalmáról hallanak, a melynek célja a pártot a régi közjogi program alapján egységesen szervezni. Beszélnek ilyenkor bő bugyogóról, a melybe sok minden belefér, szidják az egyiket mint a szabadelvű haladás ellenségét, magasztalják a másikat mint a tiszta elvi alap apostolát: csak hogy a szakadást köztünk minél intenzívebbé tegyék.

De hát ismerünk már benneteket szép maszok; jól tudjuk, hogy mért akarnátok a bőbugyogó helyett kényszerzubbonyt rák erőszakolni; nem ülünk fel talmi szabadelvűségteknek, a mely Magyarországból rendőrállamot csinál; szidalmaitokat éppen úgy, mint magasztalásokat visszautasítjuk: mert mi tovább is akarunk élni, mint hazánk közjogi önállásáért és függetlenségéért küzdő párt s nem akarjuk, hogy Bécsben kegyes vállveregetés kíséretében megkapjátok a föld színéről való eltöröltetésünk jutalmául a közmondásossá vált üdvözlést:

„Wir gratuliren, die Türken sind vernichtet.“

Hányszor vágyódott már el innét, a hevitő pamlagról! Kötelességtudata fogva tartotta és bár kelleltlenül, teljesítette a rája rótt nehéz feladatokat.

Zsarátý Benő a cerkile után előadta kivánságát. Hogy már a vármegyei életet meguntta, sarkalja a nemes ámbició, hogy a politikai pályára lépjen. Tegye meg a kegyelmes ur, neveztesse ki őt is valami „nagyságos“ című hivatalnoknak! Lám az iskolában is egymás mellett ültek, egy faluban laktak, milyen jó lenne, ha az élet itt is egymás mellé állítaná őket.

Kondory Huba nem közönséges miniszter volt. Hiányzott belőle a miniszterség legkiválóbb jellemzője, hogy sokat ígérjen és semmit se tartson meg. Nem. Kondory Huba keveset ígért, de mindent teljesített. És így történt, hogy Zsarátý Benő néhány hó múlva nagyságos miniszteri osztálytanácsos lón.

Multak a hetek. A kegyelmes ur csak úgy végezte el napi munkáit, mint megszokta, csak úgy tartotta meg a csütörtöki fogadási órákat, mint máskor. És hogy komor tekintetével ismét átfutotta az audienciára jelentkezőket, újra kiderült sugárzó arca. Placsek Károly, a jó öreg Placsek bácsi, a kegyelmes ur kis városkájának körjegyzője állott előtte. Ismét a régi emlékek, az együtt töltött feledhetetlen napok vonultak el lelki szemei előtt. Akkor nem kellett tartania méltatlan szónokok kifakadásaitól, mikor boldo-

H i r e k.

Pécs, 1896. július 27

Mit tanultam Harkányban?

Én is kint voltam a harkányi Anna bálban. A bálban részt nem vettem ugyan, de tanultam valamit.

Hogy mit?

Hát a zsebkendőnyelvet. Ime elmondom:

A szellemes csevegésnek tudvalevőleg többféle saját külön nyelve van. Ezek között nagyon elterjedt a zsebkendőnyelv is, amelylyel a legedesebb titkokat és a legkeserűbb igazságokat is megmondhatják egymásnak a beavatottak, anélkül, hogy a környezetük megértené őket. Mindezt pedig eléri a következő jelekkel: Az ajaknak a zsebkendővel való megérintése azt jelenti:

— Szeretnék magával megismerkedni.

Ha a szemünkre tartjuk a zsebkendőt, azt akarjuk felebarátunknak kifejezni, hogy:

— Nagyon sajnálom.

Ha közepén fogjuk meg a zsebkendőt:

— Ön nagyon akaratos.

Ha elejtjük:

— Jó barátok leszünk.

Két kézben tartva:

— Bánom is én.

Ha arcunkat megdörzsöljük a zsebkendővel:

— Szeretlek.

Ha végig huzzuk a kezünkön:

— Gyűlöllek.

Jobb orcánkon tartva:

— Igen.

Bal orcánkon tartva tehát, természetesen azt fejezzük ki, hogy:

— Nem.

Ha a zsebkendőt balkezünkkel megcsavarjuk, az annyit jelent, hogy:

— De már mostan kotródjék.

Jobb kézzel megcsavarva:

— Mást szeretek.

— Ha pedig ráncokba szedjük a kendőt, azzal azt akarjuk mondani, hogy:

— Szeretnék veled beszélni.

A zsebkendőnek a jobb vállra vetése:

— Kövess!

A másik vállra vetése:

— Várj reám

A homloknak érintése:

gult jogászkorában nap nap után tarokkozott a jó Placsek bácsival. — Hm. A kegyelmes ur arcán fekete felhő vonult végig. Érezte, hogy mégis csak jobb a közönséges halandó sorsa, aki távol a nyilvánosság zajától, csendes otthonában vigan poharazik. Lám, a jó öreg Placsek bácsi mégis felvágódik a fő városba. Otthon kevés a jövedelem, ami van, haszontalan jogász fia mind elkölti, pedig a lányok már felnöttek, pénz kellene nekik. Hát a miniszter is megígérte és a jó öreg Placsek bácsi nemsokára megnyitotta irodáját a főváros kellő közepén.

Ismét multak a hetek. A kitarult szárnyas ajtókon fakadó lányka lebegett ő excellenciája elé.

„Kegyelmes Uram, Istvády Ilonka vagyok, Istvády Benő, nyugalmazott tisztartó leánya, apámat nagyméltóságod emlékezetében tarthatta.“

„Istvády Benő . . . Istvády
Hogy ne emlékeznék a jó Istvády bácsira? Hát hogyan van édes apja?“ Ismét a régi emlék felújulása. Ő excellenciája feledi a sivár jelent és borongó képzelete visszavezeti a tisztartóék kertjébe. Persze hogy emlékezik, hiszen még ringatta is a kis Ilus bölcsőjét! Lám-lám, a kis Ilus hogy megnőtt; azóta a preparandiát is elvégezte és most itt szeretne tanítónő lenni a fővárosban. No jól van. És a kis Ilus tanítónő lett a fővárosban.

— Vigyázzon, megfigyelnek bennünket:

A bal fülhöz tartva:

— Megváltostál.

A szem elé tartva:

— Borzalmas vagy.

A mutató ujj körül csavarva:

— El vagyok jegyezve.

A középső ujj körül:

— Házas vagyok.

Összemarkolva:

— Türelmetlen vagyok.

A szemet kétszer megérintve:

— Ismételd meg a legutolsó jelet.

Ha pedig a zsebkendőt a zsebkendőbe tesszük, ahová való is tulajdonképpen a legtöbb esetben, akkor ezzel annyit akarunk csak mondani, hogy meguntuk, vagy befejeztük az egész mulatságot s azontul már csak fenhargon akarunk egymásnak kedveségeket mondani.

Igric.

Napirend 1896. július 28-án.

Naptár: kedd, júl. 28. — Róm. kath.: Ince. — Prot.: Viktor. — Görög-kel.: (július 16.) Atenogén. — Zsidó: Ab. 18. — Nap két 4 óra 18 perckor; nyugszik 7 óra 22 perckor. — Hold két este 8 óra 50 perckor; nyugszik reggel 8 óra 9 perckor. Időjárás: hőmérséklet 23.4 Celsius fok meleg, légnyomás 750 Kihátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: meleg idő és zivatar várható

— (**Katonai hírek.**) Say Győző altábornagy az ötödik honvédségi kerület parancsnoka nyugalomba vonulván, helyébe Kranitz János vezérőrnagy nevezetett kisékesfehérvári honvédség kerületi parancsnoknak. Lauer János vezérőrnagy pedig a honvédelmi miniszteriumba helyeztetett át Kranitz helyére. Az új kerületi parancsnok most kéthavi szabadságra menvén, Zurn a Károly vezérőrnagy helyettesíti, ki helyett Pécsen a dandárparancsnoki teendőket Thellmann József ezredparancsnok teljesíti a jelzett idő alatt.

— (**A harkányi Anna-bál.**) Tegnap este tartották a harkányi fürdőben az Anna bált, a melyet először is a jellemzett, hogy egy Anna sem volt a bálban s a harkányi régi bálók látogatottságához a tegnapiét nem is lehetett hasonlítani. Tudósítónk reggel Harkányra érve, oly néptelenül találta a fürdőt, hogy úgy látszott, miszerint egye

És a szárnyas ajtók sűrűn nyitak meg. A kegyelmes ur idegeneket nem nevezett ki. Nem törődött a lapok támadásával, de következetesen megmaradt terve mellett: az ő kis városának apraja-nagyját letelepítette a fővárosba. Ki nagy ur lett, ki csak egyszerű hivatalosolga, de a kegyelmes ur kis városa lassan-lassan megürült, csak az új lakók maradtak meg.

Kormányok keletkeznek, kormányok buknak.

Ő excellenciája is kénytelen volt kegyelmes felmentést kérni. A kabinet tagjai már elvégezték tanácskozásukat a képviselőház miniszteri szobájában, már be akartak vonulni a tisztelt házba, amikor a mi kegyelmes urunknak egy szolgáló névjegyét ad át. Ő nagyméltósága izzad, ideges, sárgul, majd vörösödik és arra kéri a kabinetet, hogy várjon még egy kicsit, halaszthatatlan dolga van!

A kegyelmes ur visszavonul a tanácssterembe és ott fogadja kis városának utolsó régi lakóját, Tárnoky Dezső jogszigorlót. Tárnoky Géza ügyvéd barátja fiát. Elvégezte a jogot és most szeretne díjtalan fogalmazó gyakornok-jelölt helyettes lenni. — A kegyelmes ur a régi ismeretséget nem tudja elfeledni. A kinevezési okmányt még aláírja és a kabinet bejelenti lemondását.

dül egy kis cainos bajai szőke fürdővendég lesz az egyedüli leány a bálon s így az nem is lesz megtartható. Délután azonban sorban érkeztek a vendégek Siklósról, Villányról, Vaiszlórról, Góntérről, no meg Pécsről is és lassankint mégis megtelt a nagyterem, melyet virágokkal díszítettek fel a bál alkalmából. A késő délutáni órákban már K ó r ó d i János szebbnél-szebb nótái készítettek elő a tánchoz való hangulatot s egyszer aztán kezdetét is vette a tánc, melyben résztvettek: Krausz Józseika (Siklós), Kral Erzsike (Budapest), Weisz nővérek (Siklós), Schlieszer Fánika (Baja), Stern Mariska (Pécs), Kohn Malvin, Engel Szerafin (Ujvidék), Spitzer Vilma (Siklós), Dirr Mitzi (Pécs), Psik Mariska, Hamulyák nővérek (Daróci-Halma), Bosznai Mariska (Sellye), Kohn Berta, Pick Irma (Siklós), Blum Antónia (Pécs), Tarnóczy Teréz (Siklós), Novák Margit, Deli Mariska, Tarnóci Mariska, Beregzászi nővérek (Old) Zeke Vilma, Henfner Irma, Cillinger Gizella (Villány), Vérffy Vilma, (Dözsöny), Klein Vilma stb. A mulatság a legjobb hangulatban csak a hajnali órákban ért véget.

— **(Baranyamegye gazdasági egyesülete)** tegnap délelőtt 10 órakor tartotta választmányi ülését a vármezeyházban, melyen P i r k n e r János miniszteri osztálytanácsos, mint a földművelési kormány kiküldöttje is részt vett. Nevezett kiküldött előadta, hogy a három ízben küldött szimmenthali tenyészállatok beszerzési ára fejében az egyesület összesen 30,928 frt 24 kr tartozással szerepel, melyből 10.000 frtnak már megtörtént kiegyenlítését tudomásul veszi, a hátralevő összeget pedig két részletben és pedig az első részletet f. évi okt. 1-én, a második részletet 1897. okt. 1-én kéri kifizettetni, fenmaradván az egyesületnek a joga, hogy a saját hibáján kívül szenvedett károkat levonásba hozza, a mihez a miniszter kétségkívül hozzá fog járulni. Mivel pedig az országos állattenyésztési alapról a számadást az állami főszámszék követeli, tehát a kint levő tartozásokat kötvény alakjában kell elszámolni, kéri ennél fogva az egyesületet, hogy a tartozásáról szóló kötvényt legott állítsa ki, hogy azt szóló magával vihesse és beszámolhasson vele a miniszternek. A választmány jogosnak és méltányosnak találván a miniszter kívánságát, a kötvényt kiállítani határozta és aláírásával az egyesület nevében az elnököt és titkárt bizta meg. Ezután a miniszteri kiküldött előterjeszti, hogy az egyesület a f. év elején a községek közt szétosztandó 40 drb. bikát kapott az állami tulajdont képező mezőhegyesi ménes-birtokról és ugyancsak a fentebbi célra 50 drb. tenyész-kant. A becsárból a kormány 30%-ot elengedett és beleegyezett, hogy az ekként szétosztandó tenyészállatok három részletben fizessék ki a községek. Ezen a címen az egyesület tartozása 6.987 frtot tesz ki, erről is kér fedezetül kötelezvényt. A választmány szintén úgy határozott, mint az előbbi kérdésnél. A miniszteri kiküldött ekkor győnyörű készültségre és szaktudásra valló, valóságos értekezés számba menő előadást rögtönzött ezután az állattenyésztésről; mert hazánk évekkal ezelőtt már oda jutott, hogy a nemzetgazdaság sulypontja az állattenyésztésre helyeződött át. Igen szép nemzetgazdasági fejtegetés következett ezután a kiküldött részéről, melyet a választmány tagjai „intentione ora tenebant” figyelemmel hallgattak. Baranyamegyében — ugymond a kiküldött — fogékonyságot tapasztal a kisgazdák között az állattenyésztés iránt, melyben úgy látszik, a vezérszerepet a sertés-tenyésztés fogja vinni. Itt ragadja meg a kormány az iniciatívát, melynek célja a fajok egyenlősítése. Szép képét tárja ezután elő kiküldött a jövőnek. Ugyanis a kormány azt vette célba, hogy jó tenyészállatokkal ellátja az egész országot. Mivel azonban az állami

birtokon annyi tenyészállatot a mennyire az egész országnak szüksége van, nevelni lehetetlen, hát nagy és középbirtokosoktól vásárolja meg, a gazdasági egyesületek útján, a kitűnő fajú apaállatokat jó áron, miután azokat kiküldött közege által személyre vétette. A pénzt természetesen a miniszter előlegezi. A vett tenyészállatokat 3-4 évi részletfizetésre kiosztja a községeknek. Így tehát kettős célt ér el, először hogy mindezt a helyi és klimatikus viszonyoknak megfelelő tenyészállatokkal látja el a községeket, másodsor pedig a nagy birtokosoktól jó árért veszi meg az állatokat. Szomorú tapasztalatokat vonhatunk ugyanis le a mező gazdasági statisztika adataiból nemzetgazdasági szempontból, mely elének tárja, hogy átlagban 100 tehén közül 70 meddő marad. Ha az elmaradt tejet és borjut számítjuk, ez évenként 10-12 millió forint kárnak felel meg, a mi a kisgazdákat érinti legsúlyosabban. De hát a nép képződésben él. Sok helyütt azért nem fogadja el az állami tenyészállatokat, mert ugymond „Huncutságnak kell abban lenni, midőn az állam a 320 frtos tenyészbikát 100 frtért vesztegeti és ezt is 5 évi részletekben.” Így járt a többek közt Hunyad megyében, a hol a kormány által küldött száz tenyészbikából egyetlenegy sem fogadtak el a községek; pedig ők látják kárát, midőn 200-300 tehénből álló csordában nincs több egy bikánál. Itt segíteni kell a nép felvilágosításával és itt legjobban kezére járhatnak a kormánynak a hivatásuk magaslatán álló gazdasági egyesületek. — Az országos kiállítás meg látogatására rendezendő tömeges fölrándulás ügyében a lapunkban már közölt kedvezményeket referálta ezután el a titkár, mihez még a választmány azt határozta el, hogy a nagyobb uradalmak tulajdonosait meg fogják keresni, hogy jobb magaviseletű régi cselédjeiket az uradalom költségén küldjék föl a kiállításra. — Az agrár-bank által belépés céljából küldött felhívás tanulmányozásra kiadatik a titkárnak. A miniszter közli, hogy a mezőgazdasági statisztika nagy műve 5 vaskos kötetben az év végével meg fog jelenni, a 20 frtos művet az egyesület tagjai 10 frtért szerezhetik meg, mely körülményt a lapok útján hozzák a nagy közönség tudomására. Az országos gazdasági kongresszus, valamint a nemzetközi gazdasági kongresszus meghívói felolvasattak. Utóbbi a kormány aegisze alatt rendestetik és minden vidéki gazd. egyesület egy taggal képviseltetheti magát. A baranyamegyei gazd. egyesületet Szily Tamás fogja képviselni a szept. 27. és 28. án megtartandó kongresszuson, mely tetemesen rövidebb, mint a napokban végződött nemzetközi posta- és táviró kongresszus, a mely tudvalevőleg 6 hétig tartott s melyről a résztvevők átlag 15 kiló tulsulyal távoztak. Végezetül a jelenvolt miniszteri kiküldöttnek magvas fejtegetéseért az egyesület jegyzőkönyvileg is köszönetét fejezi ki, a midőn az ülés pont déli 12 órakor véget ért.

— **(Határidőn belül megígért agyonütés.)** Egy kereskedőcégnél alkalmazott kocsis tett ma jelentést a rendőrségnél, hogy van neki egy haragosa, a ki ma reggel betört hozzá és meg akarta ölni. Ugy kiabált segítségért, mire a támadó visszavonult, de megígérte, hogy a kocsisnak két hét alatt meg kell halnia, s két hét alatt agyonüti. Természetesen, a megijedt ember a rendőrségnél keresett segítséget, onnan azonban a járásbíróhoz küldték, hogy tegyen feljelentést a haragosa ellen életveszélyes fenyegetés miatt. Most tehát a járásbíró fogja a vizsgálatot megindítani az agyonütést két hét alatt véghez vinni akaró orvtámadó ellen.

— **(Meg akarták verni.)** Ma reggel azzal állított be a rendőrséghez egy téglamunkás, hogy az éjjel egy csomó legény megtámadta a lakását, rá akarták törni az ajtót és megveréssel fenyegették. Úgy történt a dolog, hogy tizenegy óra tájban, mikor a munkás már családostul együtt aludt, egy munkástársa menekült hozzá azzal, hogy mentse meg, mert agyon akarják ütni. És csakugyan rohant a menekülő nyomába egész csapat legény s mikor az orruk előtt besárták az ajtót, azt döngették s agyonütéssel fenyegettek mindenkit, ha be tudnak hatolni. Szerencsére azonban, nem bírták betörni az ajtót s tehetetlenül leskelődtek ott csaknem hajnalig, hogy nem jön-e ki az üldözött legény, vagy más valaki a hásból. Reggelre aztán elpárologtak s a megostromolt lakás gazdája mindjárt ment feljelentést tenni ellenük. A rendőrség megindította a vizsgálatot a rakoncátlan legények ellen.

— **(Visbefult gyermek.)** Tegnap délután — mint szigetvári levelezőnk írja — ott Simon Károly büdösfai illetőségű 15 éves ifju pajtásaival fürödni ment, de a gyakori eső által megnőtt víz magával ragadta és a patak fenekére sodorta. A gyakori segélykiáltásra odasietett emberek csak a hült tetemet tudták a vízből kifogni.

— **(Szülői gondatlanság.)** Magyar-Egereg községben — mint levelezőnk írja — f. hó 23-án egy 2 éves gyermek a folyó vízbe fult és meg is halt. A szülők gondatlanságának tulajdonítható a halállal végződő baleset.

— **(Öngyilkosság.)** Knöller János várdombi lakos állandóan viaszlyban élt második feleségével, a kivel csak félévvel ezelőtt lépett házasságra s es annyira elkeserítette, hogy a napokban agyonlőtte magát.

— **(Ribillió a piacon.)** Nagy volt a patália tegnap délelőtt a piacon: Egy kopott öltözött ur megállott az egyik utcasarkon s mereven bámult a levegőbe. A járó-kelők kíváncsian állapodtak meg e szintén a levegőbe néztek. A mikor a legnagyobb figyelem mellett sem voltak képesek észrevenni semmit, megkérdesték a rettenetes komolysággal szemlélődő urtól, hogy mit néz?

— Mit néz? kérdesték mindenfelől.

A kopott ur csak nézett tovább a levegőbe s fél vállról válaszolt:

— Hát nem látják?

— Mit? mit? hangzott kórusban körülötte.

— Azt a léghajót s a levegőbe mutatott. Mindenki a mutatott irányba nézett, de nem láttak semmit.

— Hol van?

— Merre van?

— Ott, ott! mutogatta a nézésben elmerült férfi.

A közönség egy ideig türelemmel vizsgálta a levegőt s aztán dühösen támadtak a léghajó felfedezőre.

— Svihák!

S nem telt bele néhány pillanat, valahány bot es napernyő volt, mind ott táncolt a vizgálódó férfi hátán. Ki tudja, mi lesz a jóízű tréfa következménye, ha az áldozatot a rendőrök ki nem mentik szánalmas helyzetéből. A rendőrök fedezete alatt azután sikerült elmenekülnie.

— **(Kerti-ünnepély.)** A pécsi cipész-, timár és bőrkészítő-segédék szakegylete jövő hó 15-én (szombaton) a Decsi féle kerthelyiségben a pécsi munkásképző-egylet dalkara közreműködésével kerti ünnepélyt rendez. Beléptidij személyenként 30 kr. Kezdeté délután 4 órakor.

— **(Halálozás.)** Kotszer István 79 éves korában tegnap meghalt. Temetése holnap délután 5 órakor lesz a Király utca 24. szám alatti hásból a budai külvárosi temetőben.

— **(Jó fogás.)** Már jó ideje, hogy a bíróság elrendelte Herner György mucsii születésű 24 éves hajós köröztesét, kit végre is a napokban a kis-vejkei csendőrség el is fogott. Herner valóságos notórius tolvaj, rabló, és utonálló, ki már három ízben isült hosszabb-rövidebb ideig a börtönben. A múlt évben Hauk Antal szegzárdi mészárosnak volt kocsisa, s április 21-én kocsis társától egy öltözet ruhát csalt ki, azután megszökött. Április 24-én azonban éjjel visszament Szegzárdra és behatolt volt gazdájához, hogy itt lopást és rablást kövessen el. Meg is lopta a kocsiat és a tanoncot, kik mélyen aludtak, sőt a tanonc zsebében talált kulccsal bement az üzlethelyiségbe is, a hol feltörte a fiókot s abból 25 frtot vitt el. Ekkor természetesen eltűnt és rablásból, lopásból élt. Ugyanis május 14-én éjjel az országuton megtámadta Spanrecht Sándor verőcei utazót és öt pénzétől megfosztotta, majd Pécsre jött be s itt is nagyobb lopást követett el. A csendőrség megvasalva kísérte be a kir. ügyészséghez Herner, hogy elvegye méltó büntetését.

— **(A vonat elé dobta magát.)** Tegnap délután izgalmas jelenetnek voltak szemtanui a vasuti állomáson jelenlevők. Egy napszámos ember járt ott fel és alá s mikor éppen a vonat érkezését jelző harang megszólalt, egyszerre odadobta magát a vasuti sínekre. Természetesen a vasuti alkalmazottak egy pillanat alatt ott termettek, hogy elhúzzák onnan, de az ember megkapaszkodott a sínekben úgy, hogy csak nagy erővel bírták, azokról elrántani és lábra állítani. A vonat már dübörögve közeledett a perron elé s az ember még mindig oda akart rohanni elébe, hogy darabokra tépesse magát s csak erőszakkal bírták kivinni a perronról, hol aztán egy rendőrnök adták át. A rendőr a makacs öngyilkosjelöltet bevitte a rendőrségre, a hol kitűnt, hogy Varga Sándornak hívják és részeg fővel dobta magát a vonat elé. Természetesen lecsukták s a kóterban kialudván az éjjel magát, ma a felesége pártfogásába adták, a ki szépen haszavezette kiszabadított emberét.

— **(Eltévedt fiucska.)** A sétatéren üdülő közönség nem mindennapi jelenetnek volt tegnap este 9 óra tájban szemtanuja. Két ifju urhölgy, nyilván idegenek, futott föl s alá a téren, kétségbeesetten szólítva meg a közönség közül sokakat, hogy nem láttak-e egy kis fiucska, széles fehér szalmakalapban. A megszólítottak, a kik csodálkoztak az eltévedt gyermeket kereső hölgyeken, a legjobb akarat mellett sem tudtak felvilágosítást adni a fiucska hollétéről s így a két hölgy tovább keresett. Bejárták úgy a felső, mint az alsó sétatér s a Scitovszky-teret, de a fiucska csak nem került meg és így a két hölgy kétségbeesése nőttön nőtt. Végre a közönség közül valakinek eszébe jutott, hogy ő a Scitovszky-térre jövet az Attila-utcában látott egy kis fiút, a ki lassan, tétovázva ment s minden lépésnél megállt s tekintgetett mindenfelé. Ezt meg is mondta az aggó nőnk-

nek, a kik siettek, a hogy csak bírták, a fiucska után. És meg is találták, de már akkor a kis eltévedt gyerek egy kapusarokba huzódva sirt félelmében, hogy mi lesz most vele, hogy tud rátalálni unokanénjeire, kiktől egész véletlenül maradt el sétaközben s aztán ép ellenkező irányban kereste őket.

— **(Műkedvelő munkások.)** A pécsi Munkásképző-Egylet tegnap (vasárnap) megismételte a múlt vasárnap előadott „Lumpáciusz Vagabundusz“ című vígjátékot. A derék műkedvelő munkások előadására a Decsi féle kerthelyiségbe igen szép publikum gyűlt egybe és sokat tapsolt a szereplőknek, kik egytől egyig nagy igyekezettel és szép sikerrel állták meg helyüket a színpadon. Az előadás után tánc volt, mely fesztelen jókedv mellett egész hajnalig tartott.

— **(A szerelmes arató.)** Tóth József szegzárdi földműves vigan vágta a Julia major határában az arany szín búzát, s utána pedig dalolva szedte a rendeket marokba P. Erzsike. A szép teremés üde arca, kedves danája annyira megtetszett Tóthnak, hogy fülíg beleszeretett. A leányzó azonban semmi áron nem akart viszonsszerelmre gyuladni, mert neki már volt szeretője, a ki meg is ígérte, hogy szüret után elveszi és megköti vele a házasságot. Tóthot az ellenállás még inkább tüzelte s a napokban kényszerítette szép marokszedőjét csókra és ölelésre. Mivel a leányzó az erőszaknak sem engedett, úgy megöklözte, össze-vissza verte, hogy most betegen fekszik. A szerelmes arató ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Gyújtó villám.)** Nagy égiháború és zivatar vonult át a napokban Báltaszéken s egyik villám a másikat érte erős dörgésektől kísérve. Az égiháború legfélelmeesebb erővel éjfélt után tört ki, a midőn a villám belecsapott Fajth János házába, melyet egyszerre lángba borított. A tűz olyan gyorsan emésztette fel a házat, hogy a benlakók alig tudtak kimenekülni.

— **(Jóles földrajzi tájékozottság.)** A tegnap tartott gazdasági egyesületi választmányi ülésen kézzől kézre járt a jelen voltak közt az a meghívó, melyet a nemzetközi gazdaságkongresszus titkársága küldött az egyesületnek. Érdekes volt rajta a címezés. Határozott vonásokkal ugyanis a következő állott a meghívón:

Baranyamegyei gazdasági egyesület
tekintetes választmányának

LÉVAN.

A meghívót Rodiczky kongresszusi titkár írta alá. Az ülésen szintén jelen volt Pirkner miniszteri osztálytanácsos elkérte ezt a ritka tájékozottságra valló meghívót, hogy majd prezentálja a titkáros urnak.

— **(Elcserélt kalap.)** Egyik helybeli könyvvezető, aki vasárnapokon az „Európa“ kávéházban szokta elkölteni ebéd után való feketéjét, tegnap csakugyan megjárta. Ujjonnan vásárolt kalapját valami szemfüles firma elemelte, ott hagyván a maga zsiros és átlukasztott kalapját helyette, a melyet még egy csirkefogó is átallana fejére tenni. Jó lenne megfigyelni ezt a már nem szokatlan módon való kalapszerzést, és ha sikerül megcsipni a jó firmát, hát a körmére koppantani.

— **(A kaszába dőlt.)** Fejős Pál agárdi 60 éves földműves tehernek találta az életet, melytől a napokban meg is akart válni. A zavart elméjű öreg elővette az éleare fent kaszát és azt gyomrának irányozva beledőlt. A kasza felhasította ugyan a gyomrát, de az előhívott orvos hamar összevarrta a sebet s az öreg ember így életben marad.

— **(A postaigazgatóság figyelmébe.)** Több Széchenyi téri kereskedő és üzletember panasolta nálunk azt az újabban szokásba vett rendet, hogy hétfői napokon a postájukat csak tíz óra tájban veszik kézhez. Miután ennek a panasznak alaposágáról, sajnos, saját tapasztalataink alapján is meggyőződünk, igen fontos közleményeket tartalmazó leveleinket ugyanis ma is úgy 10 óra felé kaptuk meg, a kereskedők kérelmét megtoldjuk a magunkéval is és kérjük az igen tisztelt posta és táviró igazgatóságot, legyen kegyes reánk is gondolni és utasítsa alárendelt közegeit, hogy a hétfőkből, a melyek csak olyan becsületes napok, mint a többiek, ne csináljanak kivételes, ugynevezett „Blau Montag“-okat, a minek mi mindenesetre kárát valljuk. Ugy vagyunk pedig meggyőződve, hogy a postaintézménynek nem ez volna a feladata.

— **(Fogház tető nélkül.)** Megírtuk, hogy f. évi május 28-án a szegzárdi kerületi fogház kétemeletes épülete, a melyet csak a múlt évben emeltek, leégett. Ma, majdnem két hónappal a tűz után, mint levelezőnk írja, még mindig tető nélkül van a fogház. A gyakori záporosó miatt a rabokat az első emeletre és a földszintre kellett bekvártélyozni, mert már a mennyezeten is átesett. Pedig két hónap alatt nem egy tetőt, hanem egy egész jóra való fogházat is fel lehetett volna már építeni. A legfurcsább, hogy a tető építésbe még most se készülnek fogni s így az épület még sokáig fog a város csufjára a város kellő közepén tető nélkül disztelenkedni. Szegzárd közönségében nagy a felháborodás a bürokratizmus okozta állapot, a mely még a pestvidéki fogház hírhedségével is mintha versenyre akarna kelni.

— **(Halálos szerencsétlenség.)** A vasvári országut mindkét oldalán kubikba van rakva a kövezéshez szükséges terméskő. A kőrakások annyit elfognak az országutból, hogy két kocsi egymást el nem kerülheti. A napokban egy alig 3 éves fiú ott állt az ut egyik oldalán, mikor egy kővel megvakott kocsi arra jött, a kis fiú a kővekhez lapult, de a kocsi oly közel járt hozzá hogy annak kerékagya a szerencsétlen fiucska a kőrakáshoz nyomta oly erővel, hogy rögtön szörnyet halt. Hogy ki a hibás, a vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Halálos légycsipés.)** Kurd tolnamegyei községből írják, hogy ott nagy kinok közt szenvedett ki a napokban Kerekes János fiatal földműves. E hónap 20-án, a hogy ebéd után egy kis szundikálásra, dőlt, légy csipte meg a száját oly szerencsétlenül, hogy vérmérgezést kapott, s az orvosi segély dacára szörnyű kinok közt meghalt. A szegény áldozat fiatal feleséget és két kis árvát hagyott a legnagyobb nyomorban hátra.

— **(Utcai botrány.)** Az aszfaltcsináló munkások igen büszkék, hogy nem ők az okai annak, miszerint az aszfaltot minden valamire való eső szétmossa és azzal annyi a baj, hogy valóságos tengeri kigyója lesz

már az Irgalmasok utcájának. Annyira büszkék, hogy ők az urak abban az utcában, s ha valaki véletlenül lecsuszik vagy félrelép a járdáról az aszfaltmunkálatokra, olyan titulusokkal illetik, hogy nem köszöni meg. (Pedig megköszönhetnék; legalább ott is újra kell csinálni s nekik, ha így halad a munka, itéletnapig lesz jól fizetett dolguk.) Ma megvalóságos botrányt rögtönzött a reggeli órákban egy Malovec nevű aszfaltmunkás, aki a bérkocsisokkal veszett össze s az így okozott skandalumra megérkezett rendőrt is kifizette ékes szavakkal s még a nevét sem mondta meg neki. Megmondták azonban mások s most a botrányt csináló büszke aszfaltcsináló a rendőrkapitányság elé kerül közcseendő elleni kihágás miatt.

— **(Mathuzalemi évek.)** A napokban halt meg Fadd nagyközség legöregebb embere, ki még a múlt században látta meg először a napvilágot. A nagy kort ért ember neve Fülöp Márton, aki 98 éves korában halt meg s Bartal uraságnak volt sok éven keresztül hűséges cselédje.

— **(Verekedő bérkocsisok.)** A vasárnapi szép verőfényes délután tiszteletére tegnap úgy félhat óra tájban piacon két bérkocsis, Markó György és Dömsé András egymás között összeszólalkozván, csinos kis verekedést rögtönöztek. Először csak szóval bókoltak egymásnak, majd ökölre mentek s végül birokra kelvén, megszakgataknak egymáson még az inget is. A verekedésnek csak a rendőri közbelépés vetett véget s egy rendőr bekísérte a két bérkocsist

a rendőrségre, hol az ügyeletes rendőrbiztos jegyzőkönyvet vett fel velük az esetről, melyet áttesznek majd a bírósághoz. A bérkocsisok verekedésének folytatása tehát ott fog lefolyni.

— **(A nyomoruság bokrával jár.)** Dietrich Ferenc kisnyárádi gazda és Háhner Ádám nevű babarci lakos egyik nap délutánján a korcsmában mulatván, jókedvükben fogadásból birokra keltek. Birkózás közben azonban Dietrich oly belső sérüléseket szenvedett, hogy most halálosan betegen fekszik. De a közmondás: „A nyomoruság bokrával jár“ itt is beteljesedett. Ugyanis mialatt a betegen fekvő gazda háznépe kinn dolgozott a mezőn, kilenc éves József nevű fiának kellett az istállóba a lovak számára alomszalmát vinni. A kazalhoz érve fölmászott arra, miközben a szalmavonó szigonyt a kazal mellé — még pedig hegyével fölfelé — támasztotta. De éppen ez volt a baj, mert a fiu lecsuszott a kazalról és ráesett a szigonyra, melynek hegye a fiu balkarját felül teljesen átszurta. Mint értesültünk, az apa: Dietrich Ferenc időközben meg is halt.

— **(Kétnejűség.)** Érdekes eset történt a siklósi főszolgabírósnál. Panaszra ment egy 70 éves kovácshidai atyafi, hogy 40 éves jó színben levő felesége mással éli világát. Meghivatván a panaszolt „Don Juan“, feleségestől megjelent s kijelentette felesége színe előtt, hogy ő bizony a menyecskét szereti, ha kerékbe török is; s felesége is legnagyobb csudálkozásra bevallotta, miképpen neki a viszonyról már évek óta tudomása van és semmi ellenvetése sincs az ellen, hogy férje mást ölelget, mert hát „ő úgy sem kell

a férjének.“ Tehát nem csak Törökországban van kétnejűség!

— **(Leánykereskedők.)** A belügyminiszter köriratban figyelmezteti az összes törvényhatóságokat, hogy Markman Számi és Gábel Náci galíciai zsidók körutazáson vannak Magyarországon és ártatlan leányokat vásárolnak a délamerikai kivitel számára. A hol a gaszvidlereket nyakon csíphetik, azonnai tegyék ártalmatlanná.

— **(Megdrágult szivarok.)** Néhány nap óta rejtélyes alakok jelennek meg a különböző szivartőzsdékben: ezek a rejtélyes alakok csupa regalitást és britannikát kérnek a pult előtt forgoló kisasszonyoktól. Végre is abban nincs semmi különös dolog, hogy a regalitás és a britannika rajongó hivei vásárolnak is ilyen szivarokat, ellenben az már határozottan feltűnő esemény, hogy ládászámra veszik a fentnevezett szivarokat. Kivétkezve régi szokásaikból, anélkül, hogy hosszasan, szakértői szemmel keressék a sárga pöttyöket, egyszerűen láda raktárakat vásárolnak össze, és gyorsan, sietve vitetik el, nehogy a tőzsdésnek valamilyen képen kedve kerekedjék visszatartani az árukat. A többi szivar hivei csodálkozva és meglepetten szemlélik végig ezt a processzust és nyugodtan markolásznak az árva, elhagyott portorikó, kuba, Wekerle- és egyéb szivarok skatulyáiban. Mi lehet a nagy vásárlók célja? Miért készülődnek előre ilyen nagy mértékben? Ezek a gondolatok bántják egy-egy törzstrafik régi vásárlóit, azokat a halandókat, a kik rendszeren csak egy egy napra való szükséglettel szokták ellátni magukat. . . Pedig a regalitás és britannika ilyen gyors szenzációszerű föllendülése érthető és megmagyarázható, ha tekintetbe vesszük, hogy a jövő év első napjától a regalitás ára

VII.

— Nagyon jól van! — mondtam Trebaciusnak. — Szép vágást csináltál és ha nem vagy oly gyors, hát jelt ad a galileaiaknak.

A Trebacius kardja által lesújtott ember a földre rogyott és nem adott többé életjelt magáról. Ott hagytuk; és ily módon megtisztítván az utat, előre haladtunk a bokhajtások alatt és nemsokára egy szeglet fordulatánál a keresztények titkos gyülekezete előtt állottunk.

A mennyire még ma is visszaemlékezhetem, egy nagy és durva terem volt, mint a többi. Nem régóta használhatták templom gyanánt, mert sem föliratai, sem jelképei nem voltak, nem úgy, mint később láttam a keresztények gyülekező helyein. A terem néhány szurokfáklya világította be, vörös fényénél mintegy száz főből álló férfi és nő nőcsoportot vettünk észre; a férfiak feje fődetlen volt, a nők fátyolt viseltek arcukon és egy hosszú, fehér taláros öreg ember előtt térdeltek, a ki — mint látszott — éppen imádkozni készült.

De nem érthettük szavát, mert a teremben való hirtelen megjelenésünkre egy hosszú rémkiáltással zavarta meg a szertartást. Lehetetlen leírni a hirtelen keletkezett zavart.

arasztasz el. Nem bírom megfejtetni, hogy miért állok szemeid előtt oly nagy kegyben. Ezt a vállalatot más kapitányra bizhattad volna a nélkül, hogy egy közlegényt és hozzá még ismeretlent kelljen centuriová tenned . . .

— Csak rajta, — mondá — görög vagy és éleseszü.

— Igen, de az én éleseszűségem nem terjed odáig és ezt a rejtélyt nem tudja megfejtetni.

Almacus, — mint már mondtam, — nem szokott mindig egyformán beszélni az emberhez és a beszédet mindig másfelé szokta terelni.

— Tehát egy csapattal el fogsz menni, — mondá — és hatalmadba kerited az egész pereputty népséget. De megessik, de a „megeshetik“ nélküi is rájuk kell rontanod. Néhányan ellen fognak állani; de ha nem tennék is, egy kis vért lehet ám ontani . . .

— Ó, ne félj! az efféle dolgokban minden parancsodat teljesítem.

— Nem, görög; azt tedd inkább, a mit haragod sugall.

— Haragom?

— No persze. Ha netalán ott kapnád esküdt ellenségedet . . .

— Ó, — kiáltám, — gondoltam, hogy kitaláltam azándékomat.

— Hát megértettél-e? — kérdezé Almacus — szokott mosolyával.

— Igenis, kegyes uram, megértettelek. Valerián, a keresztények felekezetének tagja . . . ott lesz a titkos összejöveten.

— **(Halálos.)** Kötzer István 79 éves korában tegnap meghalt. Temetése holnap délután 5 órakor lesz a Király utca 24. szám alatti házból a budai külvárosi temetőben.

— **(Jó fogás.)** Már jó ideje, hogy a bíróság elrendelte Herner György mucsii születésű 24 éves hajós köröztesét, kit végre is a napokban a kis-vejkei csendőrség el is fogott. Herner valóságos notórius tolvaj, rabló, és utonálló, ki már három ízben isült hosszabb-rövidebb ideig a börtönben. A múlt évben Hauk Antal szegzárdi mészárosnak volt kocsisa, s április 21-én kocsi társától egy öltözet ruhát csalt ki, azután megszökött. Április 24-én azonban éjjel visszament Szegzárdra és behatolt volt gazdájához, hogy itt lopást és rablást kövessen el. Meg is lopta a kocsiat és a tanoncot, kik mélyen aludtak, sőt a tanonc zsebében talált kulccsal bement az üzlethelyiségbe is, a hol feltörte a fiókot s abból 25 frtot vitt el. Ekkor természetesen eltűnt és rablásból, lopásból élt. Ugyanis május 14-én éjjel az országuton megtámadta Spanrecht Sándor verőcei utazót és öt pénzétől megfosztotta, majd Pécsre jött be s itt is nagyobb lopást követett el. A csendőrség megvasalva kísérte be a kir. ügyészséghez Hernert, hogy elvegye méltó büntetését.

— **(A vonat elé dobta magát.)** Tegnap délután izgalmas jelenetnek voltak szemtanui a vasuti állomáson jelenlevők. Egy napszámos ember járt ott fel és alá s mikor éppen a vonat érkezését jelző harang megszólalt, egyszerre odadobta magát a vasuti sínekre. Természetesen a vasuti alkalmazottak egy pillanat alatt ott termettek, hogy elhúzzák onnan, de az ember megkapaszkodott a sínekben úgy, hogy csak nagy erővel bírták, azokról elrántani és lábra állítani. A vonat már dübörögve közeledett a perron elé s az ember még mindig oda akart rohanni elébe, hogy darabokra tépesse magát s csak erőszakkal bírták kivinni a perronról, hol aztán egy rendőrnök adták át. A rendőr a makacs öngyilkosjelöltet bevitte a rendőrségre, a hol kitűnt, hogy Varga Sándornak hívják és részeg fővel dobta magát a vonat elé. Természetesen lecsukták s a kóterban kialudván az éjjel magát, ma a felesége pártfogásába adták, a ki szépen haszavezette kiszabadított emberét.

— **(Eltévedt fiucska.)** A sétatéren tuduló közönség nem mindennapi jelenetnek volt tegnap este 9 óra tájban szemtanuja. Két ifju urhölgy, nyilván idegenek, futott föl s alá a téren, kétségbeesetten szólítva meg a közönség közül sokakat, hogy nem láttak-e egy kis fiucska, széles fehér szalmakalapban. A megszólítottak, a kik csodálkoztak az eltévedt gyermeket kereső hölgyeken, a legjobb akarat mellett sem tudtak felvilágosítást adni a fiucska hollétéről s így a két hölgy tovább keresett. Bejárták úgy a felső, mint az alsó sétatér s a Scitovszky-teret, de a fiucska csak nem került meg és így a két hölgy kétségbeesése nőttön nőtt. Végre a közönség közül valakinek eszébe jutott, hogy ő a Scitovszky-térre jövet az Attila-utcában látott egy kis fiút, a ki lassan, tétovázva ment s minden lépésnél megállt s tekintgetett mindenfelé. Ezt meg is mondta az aggó nő-

nek, a kik siettek, a hogy csak bírták, a fiucska után. És meg is találták, de már akkor a kis eltévedt gyerek egy kapusarokba huzódva sirt félelmében, hogy mi lesz most vele, hogy tud rátalálni unokanénjeire, kiktől egész véletlenül maradt el sétaközben s aztán ép ellenkező irányban kereste őket.

— **(Műkedvelő munkások.)** A pécsi Munkásképző-Egylet tegnap (vasárnap) megismételte a múlt vasárnap előadott „Lumpáciusz Vagabundusz“ című vígjátékot. A derék műkedvelő munkások előadására a Decsi féle kerthelyiségbe igen szép publikum gyűlt egybe és sokat tapsolt a szereplőknek, kik egytől egyig nagy igyekezettel és szép sikerrel állták meg helyüket a színpadon. Az előadás után tánc volt, mely fesztelen jókedv mellett egész hajnalig tartott.

— **(A szerelmes arató.)** Tóth József szegzárdi földműves vigan vágta a Julia major határában az arany színű búzát, s utána pedig dalolva szedte a rendeket marokba P. Erzsike. A szép teremtes üde arca, kedves danája annyira megtetszett Tóthnak, hogy fülig beleszeretett. A leányzó azonban semmi áron nem akart viszonszerelme gyuladni, mert neki már volt szeretője, a ki meg is ígérte, hogy szüret után elveszi és megköti vele a házasságot. Tóthot az ellenállás még inkább tüzelte s a napokban kényszerítette szép marokszedőjét csókra és ölelésre. Mivel a leányzó az erőszaknak sem engedett, úgy megöklözte, össze-vissza verte, hogy most betegesen fekszik. A szerelmes arató ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Gyújtó villám.)** Nagy égháboru és zivatar vonult át a napokban Báltaszéken s egyik villám a másikat érte erős dörgősektől kísérve. Az égháboru legfélelmeesebb erővel éjféli után tört ki, a midőn a villám belecsapott Fajth János házába, melyet egyszerre lángba borított. A tűz olyan gyorsan emésztette fel a házat, hogy a benlakók alig tudtak kimenekülni.

— **(Jeles földrajzi tájékozottság.)** A tegnap tartott gazdasági egyesületi választmányi ülésen kézzől kézre járt a jelen voltak közt az a meghívó, melyet a nemzetközi gazdakongresszus titkársága küldött az egyesületnek. Érdekes volt rajta a címezés. Határozott vonásokkal ugyanis a következő állott a meghívón:

Baranyamegyei gazdasági egyesület
tekintetes választmányának

LÉVAN.

A meghívót Rodiczky kongresszusi titkár írta alá. Az ülésen szintén jelen volt Pirkner miniszteri osztálytanácsos elkérte ezt a ritka tájékozottságra valló meghívót, hogy majd prezentálja a titkars urnak.

— **(Elcserélt kalap.)** Egyik helybeli könyvvezető, aki vasárnapokon az „Európa“ kávéházban szokta elkölteni ebéd után való feketéjét, tegnap csakugyan megjárta. Ujjonnan vásárolt kalapját valami szemfüles firma elemelte, ott hagyván a maga zsiros és átlukasztott kalapját helyette, a melyet még egy cirkefogó is átallana fejére tenni. Jó lenne megfigyelni ezt a már nem szokatlan módon való kalapszerzést, és ha sikerül megcsipni a jó firmát, hát a körmére koppantani.

— **(A kaszába dőlt.)** Fejős Pál agárdi 60 éves földműves tehernek találta az életet, melytől a napokban meg is akart válni. A zavart elméjű öreg elővette az éleare fent kaszát és azt gyomrának irányozva beledőlt. A kasza felhasította ugyan a gyomrát, de az előhívott orvos hamar összevarrta a sebet s az öreg ember így életben marad.

— **(A postaigazgatóság figyelmébe.)** Több Széchenyi téri kereskedő és üzletember panasolta nálunk azt az újabban szokásba vett rendet, hogy hétfői napokon a postájukat csak tíz óra tájban veszik kézhez. Miután ennek a panasznak alaposágáról, sajnos, saját tapasztalataink alapján is meggyőződünk, igen fontos közleményeket tartalmazó leveleinket ugyanis ma is úgy 10 óra felé kaptuk meg, a kereskedők kérelmét megtoldjuk a magunkéval is és kérjük az igen tisztelt posta és táviró igazgatóságot, legyen kegyes reánk is gondolni és utasítsa alárendelt közegeit, hogy a hétfőkből, a melyek csak olyan becsületes napok, mint a többiek, ne csináljanak kivételes, ugynevezett „Blau Montag“-okat, a minek mi mindenesetre kárát valljuk. Ugy vagyunk pedig meggyőződve, hogy a postaintézménynek nem ez volna a feladata.

— **(Fogház tető nélkül.)** Megirtuk, hogy f. évi május 28-án a szegzárdi kerületi fogház kétemeletes épülete, a melyet csak a múlt évben emeltek, leégett. Ma, majdnem két hónappal a tűz után, mint levelezőnk írja, még mindig tető nélkül van a fogház. A gyakori záporosó miatt a rabokat az első emeletre és a földszintre kellett bekvártélyozni, mert már a mennyezeten is átesett. Pedig két hónap alatt nem egy tetőt, hanem egy egész jóra való fogházat is fel lehetett volna már építeni. A legfurcsább, hogy a tető építésbe még most se készülnek fogni s így az épület még sokáig fog a város csufjára a város kellő közepén tető nélkül disztelenkedni. Szegzárd közönségében nagy a felháborodás a bürokratizmus okozta állapot, a mely még a pestvidéki fogház hírhedségével is mintha versenyre akarna kelni.

— **(Halálos szerencsétlenség.)** A vasilói országut mindkét oldalán kubikba van rakva a kövezéshez szükséges természetes kő. A kőrakások annyit elfognak az országutból, hogy két kocsi egymást el nem kerülheti. A napokban egy alig 3 éves fiú ott állt az ut egyik oldalán, mikor egy kővel megvakított kocsi arra jött, a kis fiú a kövekhez lapult, de a kocsi oly közel járt hozzá hogy annak kerékagya a szerencsétlen fiucska a kőrakáshoz nyomta oly erővel, hogy rögtön szörnyet halt. Hogy ki a hibás, a vizsgálat fogja kideríteni.

— **(Halálos légycsipés.)** Kurd tolnamegyei községből írják, hogy ott nagy kinok közt szenvedett ki a napokban Kerekes János fiatal földműves. E hónap 20-án, a hogy ebéd után egy kis szundikálásra, dőlt, légy csipte meg a száját oly szerencsétlenül, hogy vérmérgezést kapott, s az orvosi segély dacára szörnyű kinok közt meghalt. A szegény áldozat fiatal feleséget és két kis árvát hagyott a legnagyobb nyomorban hátra.

— **(Utcai botrány.)** Az aszfaltcsináló munkások igen büszkék, hogy nem ők az okai annak, miszerint az aszfaltot minden valamire való eső szétmossa és azzal annyi a baj, hogy valóságos tengeri kigyója lesz

már az Irgalmasok utcájának. Annyira büszkék, hogy ők az urak abban az utcában, s ha valaki véletlenül lecsuszik vagy félrelép a járdáról az aszfaltmunkálatokra, olyan tiltásokkal illetik, hogy nem köszöni meg. (Pedig megköszönhetnék; legalább ott is újra kell csinálni s nekik, ha így halad a munka, itéletnapig lesz jól fizetett dolguk.) Ma megvalóságos botrányt rögtönzött a reggeli órákban egy Malovec nevű aszfaltmunkás, aki a bérkocsisokkal veszett össze s az így okozott skandalumra megérkezett rendőrt is kifizette ékes szavakkal s még a nevét sem mondta meg neki. Megmondták azonban mások s most a botrányt csináló büszke aszfaltcsináló a rendőrkapitányság elé kerül közönség elleni kihágás miatt.

— **(Mathuzalemi évek.)** A napokban halt meg Fadd nagyközség legöregebb embere, ki még a múlt században látta meg először a napvilágot. A nagy kort ért ember neve Fülöp Márton, aki 98 éves korában halt meg s Bartal uraságnak volt sok éven keresztül hűséges cselédje.

— **(Verekedő bérkocsisok.)** A vasárnapi szép verőfényes délután tiszteletére tegnap egy félhat óra tájban piacon két bérkocsis, Markó György és Dömsé András egymás között összeszólalkozván, csinos kis verekedést rögtönöztek. Először csak szóval bókoltak egymásnak, majd ökölre mentek s végül birokra kelvén, megszakgatók egymáson még az inget is. A verekedésnek csak a rendőri közbelépés vetett véget s egy rendőr bekísérte a két bérkocsist

a rendőrségre, hol az ügyeletes rendőrbiztos jegyzőkönyvet vett fel velük az esetről, melyet áttesznek majd a bírósághoz. A bérkocsisok verekedésének folytatása tehát ott fog lefolyni.

— **(A nyomoruság bokrával jár.)** Dietrich Ferenc kisnyárádi gazda és Háhner Ádám nevű babarci lakos egyik nap délutánján a korcsmában mulatván, jókedvű fogadásból birokra keltek. Birkózás közben azonban Dietrich oly belső sérüléseket szenvedett, hogy most halálosan beteg fekszik. De a közmondás: „A nyomoruság bokrával jár“ itt is beteljesedett. Ugyanis mialatt a beteg fekvő gazda háznépe kinn dolgozott a mezőn, kilenc éves József nevű fiának kellett az istállóba a lovak számára alomszalmát vinni. A kazalhoz érve fölmászott arra, miközben a szalmavonó szigonyt a kazal mellé — még pedig hegyével fölfelé — támasztotta. De éppen ez volt a baj, mert a fiu lecsuszott a kazalról és ráesett a szigonyra, melynek hegye a fiu balkarját felül teljesen átszurta. Mint értesülünk, az apa: Dietrich Ferenc időközben meg is halt.

— **(Kétnejtűség.)** Érdekes eset történt a siklósi főszolgabírósnál. Panaszra ment egy 70 éves kovácshidai atyafi, hogy 40 éves jó színben levő felesége mással éli világát. Meghivatván a panaszolt „Don Juan“, feleségestől megjelent s kijelentette felesége színe előtt, hogy ő bizony a menyecskét szereti, ha kerékbe török is; s felesége is legnagyobb csudálkozásra bevallotta, miképpen neki a viszonyról már évek óta tudomása van és semmi ellenvetése sincs az ellen, hogy férje mást ölelget, mert hát „ő úgy sem kell

a férjének.“ Tehát nem csak Törökországban van kétnejtűség!

— **(Leánykereskedők.)** A belügyminiszter köriratban figyelmezteti az összes törvényhatóságokat, hogy Markman Számi és Gábel Náci galíciai zsidók körutazáson vannak Magyarországon és ártatlan leányokat vásárolnak a délamerikai kivitel számára. A hol a gaszvidlereket nyakon csiphetik, azonnai tegyék ártalmatlanná.

— **(Megdrágult szivarok.)** Néhány nap óta rejtélyes alakok jelennek meg a különböző szivartőzsdékben: ezek a rejtélyes alakok csupa regalitást és britannikát kérnek a pult előtt forgoló kisasszonyoktól. Végre is abban nincs semmi különös dolog, hogy a regalitás és a britannika rajongó hivei vásárolnak is ilyen szivarokat, ellenben az már határozottan feltűnő esemény, hogy ládászámra veszik a fentnevezett szivarokat. Kivétkezve régi szokásaikból, anélkül, hogy hosszasan, szakértői szemmel keresnék a sárga pöttyöket, egyszerűen láda raktárakat vásárolnak össze, és gyorsan, sietve vitetik el, nehogy a tőzadásnek valamilyen képen kedve kerekedjék visszatartani az árukat. A többi szivar hivei csodálkozva és meglepetten szemlélik végig ezt a processzust és nyugodtan markolásznak az árva, elhagyott portorikó, kuba, Wekerle- és egyéb szivarok skatulyáiban. Mi lehet a nagy vásárlók célja? Miért készülődnek előre ilyen nagy mértékben? Ezek a gondolatok bántják egy-egy törzsfőnököt régi vásárlóit, azokat a halandókat, a kik rendszeren csak egy egy napra való szükséglettel szokták ellátni magukat. . . Pedig a regalitás és britannika ilyen gyors szenzációszerű föllendülése érthető és megmagyarázható, ha tekintetbe vesszük, hogy a jövő év első napjától a regalitás ára

VII.

— Nagyon jól van! — mondtam Trebaciusnak. — Szép vágást csináltál és ha nem vagy oly gyors, hát jelt ad a galileaiaknak.

A Trebacius kardja által lesújtott ember a földre rogyott és nem adott többé életjelt magáról. Ott hagytuk; és ily módon megtisztítván az utat, előre haladtunk a bolthajtások alatt és nemsokára egy szeglet fordulatánál a keresztények titkos gyülekezete előtt állottunk.

A mennyire még ma is visszaemlékezhetem, egy nagy és durva terem volt, mint a többi. Nem régóta használhatták templom gyanánt, mert sem föliratai, sem jelképei nem voltak, nem úgy, mint később láttam a keresztények gyülekező helyein. A terem néhány szurokfáklya világította be, vörös fényénél mintegy száz főből álló férfi és nő nőcsoportot vettünk észre; a férfiak feje fődetlen volt, a nők fátyolt viseltek arcukon és egy hosszú, fehér taláros öreg ember előtt térdeltek, a ki — mint látszott — éppen imádkozni készült.

De nem érthettük szavát, mert a teremben való hirtelen megjelenésünkre egy hosszú rémkialtással ravarta meg a szertartást. Lehetetlen leírni a hirtelen keletkezett zavart.

arasztasz el. Nem bírom megfejteni, hogy miért állok szemeid előtt oly nagy kegyben. Ezt a vállalatot más kapitányra bizhattad volna a nélkül, hogy egy közlegényt és hozzá még ismeretlent kelljen centurióvá tenned . . .

— Csak rajta, — mondá — görög vagy és éleseszü.

— Igen, de az én éleseszűségem nem terjed odáig és ezt a rejtélyt nem tudja megfejteni.

Almacus, — mint már mondtam, — nem szokott mindig egyformán beszélni az emberhez és a beszédet mindig másfelé szokta terelni.

— Tehát egy csapatnál el fogsz menni, — mondá — és hatalmadba kerited az egész pereputty népséget. De megessik, de a „megeshetik“ nélküi is rájuk kell rontanod. Néhányan ellen fognak állani; de ha nem tennék is, egy kis vért lehet ám ontani . . .

— Ó, ne félj! az efféle dolgokban minden parancsodat teljesítem.

— Nem, görög; azt tedd inkább, a mit haragod sugall.

— Haragom?

— No persze. Ha netalán ott kapnád esküdt ellenségedet . . .

— Ó, — kiáltám, — gondoltam, hogy kitaláltam szándékodat.

— Hát megértettél-e? — kérdezé Almacus — szokott mosolyával.

— Igenis, kegyes uram, megértettelek. Valerián, a keresztények felekezetének tagja . . . ott lesz a titkos összejövetelem.

tis, a britannikáé pedig nyolc krajcárra emelkedik. A két szivarnem matadorai ezért sietnek tehát az „anyag“ beszerzésére és azért pártolják oly lelkesen a hazai gyártmányt, mert tudják, hogy a jövő év január elsején néma részvétellel temetik el a régi regalitást és a régi britannikát.

— (Gyermek felekezeti nélkül nem lehet.) A belügyminiszter egy közlelőbb előfordult eset alkalmából azon elvi kijelentést tette, miszerint törvényeink kizárják azt, hogy valamely gyermek a bevett, vagy törvényesen elismert vallásfelekezeten kívül neveltesse. Annak sincs tehát helye, hogy valamely gyermek a születési anyakönyvbe felekezetenkülinek jegyeztesse be.

— (A baba.) Az üszögi uton naponként délután egy kis cseléd szokott befelé jönni a városba egy jól felfüggönyözött gyermekocskát tolvaj a rendesen visszatért még délután, a mikor a nap még javában szórta tüzes sugarait. A fogyasztási adóhivatalnokok valósággal sajnálták a szegény leányt, akinek mindennap sétálni kell a nagy melegben. Egyszersmind azonban gyanu ébredt fel bennük s a minap megszólították a cselédleányt és azt az idősebb hölgyet, a ki a gyermek „mamájának“ látszott. Engedelmet kértek arra, hogy a babát megnézhessék. Nagy lett a tiltakozás. A baba beteg s nem szabad háborgatni — mondogatták. A finácok azonban makacsokodtak s végre szétvonták a függönyöket. Ott feküdt a kocsiiban egy nagy viaszbaba, de alatta elrejtve két lőnéfélé bádógtartókban félhektoliter spirituszt találtak. A „mama“ cselédleány ellen megindították a vizsgálatot.

Művészet, irodalom.

○ „A magyar korona országainak mezőgazdasági statisztikája“ című munkát ad ki a földművelésügyi miniszter, mely az 1895. évi VIII. t.-c. alapján végrehajtott mezőgazdasági statisztikai összeírás adataiból készült. A mű öt nagy kötetből fog állni, körülbelül 840 folió iv terjedelemben. Az első kötet az adatgyűjtés módszerének, az összeírás lefolyásának, tanulságainak ismertetésén kívül községenként tartalmazni fogja azokat a legfontosabb adatokat, melyekre ugy a közigazgatás, mint magánhasználat szempontjából legnagyobb szükség van, u. m. a területet művelési ágak szerint; a hasznos háziállatok számát, a fontosabb állatnemeket ivar és kor szerint is; az igás fogatokat a vonóerő megkülönböztetésével, stb. A második kötetet egy kimerítő gazdacimtar képezi, melyben mindazok, kiknek gazdasága meghaladja a 100 katasztrális holdat, egyenként felsoroltnak, kimutatván gazdaságuk székhelye, valamint területe művelési ágak szerint, a gazdaságban alkalmazott cselédek és fontosabb gépek és eszközök száma, továbbá az állatlétszám. A harmadik kötet részint tudományosan feldolgozva s összehasonlító adatokkal megvilágítva, részint táblázatos alakban, az 1895. évi aratás és szüret eredményéről számol be. A negyedik kötet az összeírás alkalmával az egyes gazdaságokról tudakolt részletes adatokat, a birtoklás jogcíme és a gazdaságok nagysága szerinti ket-

tős kombinációban fogja nyújtani, ugy tudományosan feldolgozva, mint táblázatos kimutatásokban. Végre az ötödik kötet a községek, járások és vármegyék általános gazdasági viszonyait megvilágító adatokat s a levont tanulságokat fogja tartalmazni. A földművelésügyi miniszter mind az öt kötetnek előfizetési árát, a terjedelemben képest lehetőleg mérsékelten, 20 frtban állapította meg; méltányolva azonban azt a buzgó támogatást, melyet a vármegyei és városi törvényhatóságok, a járási tisztviselők, a községek, valamint a szakkörök és egyesület tagjai a mezőgazdasági összeírás alkalmával kifejtettek, részükre külön kedvezményes előfizetési árát állapított meg, melynél fogva mind az öt kötetet 10 frton szerezhetik meg. A megrendelések legkésőbb f. é. augusztus hó végéig az országos m. kir. statisztikai hivatalhoz (Bpest V. ker. Akadémia-utca 12. sz.) küldendők be. Aki a megrendeléssel együtt az előfizetési pénzt is beküldi, annak a mű kötetei portómentesen fognak megküldetni. Az öt kötetes mezőgazdasági kiadvány-sorozat bolti ára 40 frt leendő, miből a „Gazdacimtar“ külön 15 frton bocsátatik forgalomba. A mű egyes kötetei részint még a folyó évben, részint a jövő év folyamán fognak megjelenni s mihelyt a sajtó alól kikerülnek, egyenként azonnal szétküldetnek az előfizetőknek.

— Bizonyosan, — tette hozzá Almacus, — ott lesz. Érte meg jól: ha elfogod, kiszabadulhat, mert születése, rokoni összeköttetései, kegyencei által nagyon hatalmas és a császárnál kegyben áll. Nem szabad elfognod.

— Ez az én gondom! — kiáltám bosszútól ittásodva. — Adj rendelkezésem alá embereket és mindjárt hozzáfogok. A megvetés fogja karomat vezérelni és meg fogja találni a helyet, hová kardomat szurjam.

És ezzel el akartam menni.

— Ne hirtelenkedjél, — mondá a prefektus és egész borszasztó fenségében kiegyenesedett. — Megbizottam, Trebacius, mindig oldalad mellett lesz. Centurio leszel; de vigyázz, baj ne legyen!

Ezek voltak utolsó szavai s visszavonult szobáiba. Trebacius, a visszatartó ember, hozzám jött és egész nap nem távozott el mellőlem; haszontalan elővigyázat volt, miután olyan szolgálat volt reám bízva, mely bosszusomjamhoz teljesen hozzáillett.

Öreg éjjel mentünk ki néhány katonától kísérv. A csapat nagyobb része apró csoportokra osztva, már a mamertini börtönök közelében várt reánk.

A sötét éjszaka igen megkönnyítette vállalatunkat. Mikor az Almacus által kijelölt háznál voltunk, Trebacius könnyedén háromszor kopogott az ajtón. Az özvegy asszony kinyitotta és velünk együtt ment be. A ház belseje szomorú, üres volt; de még szánandóbb volt az asszony arckifejezése, melyen a lelkiismeret mardosása volt látható, hogy olyan kötelességre vettette rá magát.

— Itt vannak? kérdezte Trebacius.

Igenlőleg intett és a ház szegletében egy függönyvel elfödött ajtóra mutatott: Trebacius lassan fölnyitotta s egy rozszant kőlépcső tűnt elő.

Elkábított a fojtó szag; de az aggodalom, hogy ott találok-e Valeriánt, előre űzött a sötét és nedves sikátorba. A többiek halk léptekkel jöttek utánam és miután harminc lépcsőn lementünk, egy keskeny sikátorban találtuk magunkat, hogy a fal hosszában kellett tapogatóznunk, hogy előre haladhassunk.

Igy mentünk jó darabig, midőn egyszerre a távoli halvány világot vettünk észre, a mire megkettőztettük lépteinket. Kicsit túl azon a ponton, hol világosság volt, a fal megszakadt és a sikátor teremmé bővült. Azután formátlan mélyedések, durva oszlopok által tartott ivetek tűntek föl;

A világosság tassankint kivehetőbb volt és több hang által képezett ének dallamai ütötték meg fülünket. Akkor embereimet megállítottam, hogy három csoportra oszszam, melyek közül kettőt előre küldtem a széles földalatti üreg oldalához, hogy a végén egyesüljenek. Én visszatartott lélekzettel előre mentem a többiekkel, előnyömré használva az oszlopok árnyékát.

A formátlan oszlopsorok egy fordulatánál egy keresztény ember állt. Kiáltani akart, de Trebacius gyorsabb volt nála és vasát torkába merítette; ez erejét vesztve, hörgésével akart társainak jelt adni.

Bűnügyi tárgyalások a pécsi kir. törvényszéknél.

1896. július hó 29-én.

4623. Patyi István ellen lopás miatt.
4637. Mihajlovics Szimó ellen súlyos testi sértés miatt.
4716. Blaskovics Markó ellen halált okozó súlyos testi sértés miatt.

1896. július hó 31-én.

4178. Korzánék József ellen rágalmazás miatt.
4530. Mészár Márkó és társa ellen súlyos testi sértés miatt.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Közgazdaság.

□ **Vetőmagvak átengedése a gazdáknak.** A földművelésügyi miniszter a gazdáknak nézve fontos ujitást léptetett életbe. Utasítást adott ugyanis a mezőhegyesi, kisbéri, bábolnai, fogarasi ménesbirtokok és a gödöllői koronauradalom igazgatóságainak, hogy az uradalmakon természetett gabonafélékből és egyéb magvakból engedjenek át vetőmagot mindazoknak a gazdáknak, akik ez iránt hozzájuk fordulnak. A vetőmagvak vagy készpénzfizetés ellenében adatként el, vagy pedig cserébe is átengedtetnek ugyanazon fajbéli hasonló súlyu termélyért. A vetőmagvak, amennyiben a birtokokon rendelkezésre állanak, egész évben ki fognak szolgáltatni, sőt előjegyezni is lehet azokra, még pedig őszi vetőmagvakra június 1-től szeptember végeig, tavasziakra pedig június 1-től december végeig.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben a legújabb statisztikai kimutatás szerint az állatjárványok állása a következő: lépfene 1 községben 3 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, száj- és körömfajás 59 községben 910 udvarban, rühkór 1 községben 3 udvarban, sertés orbánc 11 községben 94 udvarban és sertésvész 72 községben konstataált. Somogy megyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, száj- és köröm fájás 30 községben 30 udvarban uralkodott, sertésvész pedig 21 községben lépett fel. Tolnavármegyében lépfene 2 községben 2 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, ragadós száj és körömfajás 19 községben 452 udvarban, hólyagos kiütés 4 községben 4 udvarban, sertésorbánc 12 községben 223 udvarban, s végül sertésvész 44 községben konstataált.

□ **Feloldott vesztegzár.** Martonfa és Udvard községek szarvasmarhaállományában uralkodott száj és körömfajás; Maráza, Jágónak, Csuhus pusztasertésállományában pedig a sertésvész; végül Töttös, Kőkény, Monostor, Hirics, Kelemenliget és Egerág községek szarvasmarhaállományában pedig szintén a ragadós száj és körömfajás megszűnván, — az e községekre elrendelt vesztegzár alispáni rendelettel feloldatott.

□ **Az aratók ellen.** Javában foly az aratás s míg az érett kalás halomra hull a kaszások előtt, szintugy halommal érkezik az aratók ellen szóló panaszos akták a rendőrség és szolgabiroóságok asztalára. Az aratógazdák nem igen tartják be ugyanis a törvény intézkedéseit, hogy aratókat csak szerződés megkötésével fogadjanak, mely szerződést hatóságilag kell láttamoztatni; így történik aztán, hogy szóbelileg szerződött aratók, ha nincs nyükre a dolog, egyszerűen abban hagyják a munkát és tovább állnak, letagadva azt is, hogy ők az aratógazdáikkal valamikor szót is száltak volna. Így aztán könnyű szerrel menekülnek, a gazda pedig a nagy dologidőben munkákész nélkül marad. Jó lesz hát egy kicsit megnézni azoknak, kik aratókat fogadnak, hogy a cseléd-törvény egy némely paragrafusára miként szól.

TÁVIRATOK.

— **Angorakecskék ő felsége számára.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Mint Konstantinápolyból jelentik. Ferenc József ő felsége kifejezte azon óhaját, hogy a királyi uradalmak egyikében való meghonosítás végett nyolc angorakecskét akarna megszerezni. A király ezen kérését teljesítendő, a szultán táviratilag utasította az angorai tartomány fő kormányzóját, hogy a legszebb nyolc példányt haladéktalanul küldje el Konstantinápolyba az uralkodó részére való továbbítás végett.

— **A török kormány az akció terére lép.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A krétaiak körében nagy riadalmat okoz a hír, hogy a török kormány két torpedó-hajót szereltet fel, hogy a krétai vizekben az önkényteseknek partraszállását és löszernek Krétába való csempészését megakadályozzák.

— **Készül valami.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Athenből je-

lentik: A hadügyminiszter utasította a larisszai katonai parancsnokot, hogy a határon további két ezredet helyezzen el. A lapok élénken magyarázgatják ezen rendeletet és kiemelik, hogy az intézkedés szükséges, különösen tekintettel a török csapatok esetleges betöréseire.

— **Görög-román barátkozás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rungabé, az új görög követ kedden Bukarestbe érkezik és szerdán Sinaiába megy, hogy átadja a királynak megbízó levelét. Ugyanazon a napon fogja a román követ, Bengesku Athenben átnyújtani hitelesítő okmányait.

— **Apagyilkos fiu.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap Kecskeméten Király Ferenc gazdag szőlőbirtokost István nevű fia szőváltás közt agyonlőtte, állítólag mert az öreg szórta a pénzt, családja tagjait verte és a gyilkossá lett fiúnak 17.000 frtos örökségét kiadni nem akarta.

— **Az öreg Tisza egészséges.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tisza Kálmánról tegnap a legaggasztóbb hírek jöttek forgalomba egészségi állapotát illetőleg. Ma saját maga cáfolta meg a nála járt látogatók előtt.

— **Egy oszlopos kormányparti halála.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ivánka Imre orsz. képviselő, volt 48-as honvéd, Mária-Besenyőn az éjjel elhunyt.

— **Vak tüzi lárma.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap éjjel híre futott, hogy a kiállítás ég. Vak tüzi lárma volt az egész, csak egy szobában gyulladt meg a függöny, de ezt a személyzet azonnal eloltotta.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Baranyavármegye alispánjától.

15427. sz.
alisp. 1896.

Hirdetmény!

A Mohácson létesített megyei kórháznak belső berendezéséhez szükséges **asztalos munkákat**

biztosítani óhajtván, felhívom az illető vállalkozókat, hogy az alább felsorolt tárgyakra nézve szabályszerűen kiállított és 10%-os bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat **f. évi augusztus hó 5-ig** hozzám nyujtsák be.

Szükségeltetik pedig:

32 szekrény, 5 íróasztal, 43 asztal, 103 különféle szek, 3 pamlag, 6 kerti pad, 12 láda, 7 ételhordó tábla, 2 egyéb tábla, 3 bak, 2 létra, 1 állvány, 1 konyhapolcz, 4 léczpadló, 1 bonczasztal, 1 bonczdeszka, 1 ravatal.

Mindezen tárgyak f. évi szeptember hó 20-ikáig szállítandók.

A részletes kimutatások Pécsen Baranyavármegye jegyzői hivatalában, valamint Mohácson a tekintetes járási főszolgabíró urnál naponta d. e. 9-től 11 óráig betekinthetők.

Pécsen, 1896. évi július hó 25-én.

Szily s. k.
alispán.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehéreneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.